



Vandaag een rondje door Arnhem gedaan over het onderwerp burgerparticipatie. In de wijk waar ik rondwandelde, leek alles best wel goed te gaan, maar je komt er dan snel achter waar het bij burgerparticipatie werkelijk om gaat. Als groene sector denken wij dat het om groen gaat. Of we nu de stoel van ambtenaar of aannemer bezetten, we zijn bezorgd dat die groene rol niet goed wordt ingezet. Het punt is dat het helemaal niet om groen gaat. Groen neemt in ieder geval een veel minder belangrijke rol in dan wij ons realiseren. Als je dat als aannemer of beheerder niet beseft, zou het wel eens kunnen gebeuren dat je jezelf in de weg zit. Het doel van burgerparticipatie is niet het

Succesvolle wijken ontstaan niet op het stadhuis

schoffelen van dat bordertje of het oogsten van de buurtmaïs, maar saamhorigheid in de wijk. Mensen vinden het leuk om op zaterdag een bult grond weg te scheppen, en zijn misschien wel teleurgesteld als jij aanbiedt om dat klusje met een mobiele kraan in een paar minuten te fiksen. In beleidstaal is daar natuurlijk een ander woord voor dan saamhorigheid; dan heet het het mobiliseren van sociaal kapitaal. Het leuke is dat Arnhem daar heel goed in lijkt te slagen. Althans in de wijk die ik bezocht. De ambtenaar die met ons meewandelde, realiseerde zich terdege dat er ook wijken zijn waar de sociale

problemen achter de voordeur zo ernstig zijn, dat het mobiliseren van sociaal kapitaal voor de voordeur net een stap te ver is. Daardoor verandert natuurlijk ook de rol van beleidsambtenaar; die zal dan de ouderwetse rol van regisseur op zich moeten nemen.

Aannemers en beleidsambtenaren zijn belangrijk in het proces. Maar dan vooral als ondersteunende partijen, die zich terdege moeten realiseren dat zij op bepaalde momenten vooral afstand moeten houden en niet altijd meteen aan de slag moeten gaan. Ambtenaren zijn gewend om in het contact met bewoners de regie te voeren, maar dat lijkt vaak niet de juiste benadering. Op andere momenten overigens weer wel, want niet iedere burger in iedere wijk is in staat van ieder project een succesnummer te maken.

Het basisidee is in ieder geval: succesvolle wijken ontstaan niet op het stadhuis. De succesfactor is dat de wijkbewoners het roer in handen kunnen nemen om van hun buurt iets moois te maken. En de aannemer en de ambtenaar moeten dat proces mede mogelijk maken.

Met vriendelijke groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur



Be social

Scan of ga naar:

<http://www.stad-en-groen.nl/artikel.asp?id=41-5403>